

H O Ř E P N I C K Ý Z P R A V O D A J

červenec-srpen 2006

ČÍSLO 7-8

ROČNÍK VIII.

5,- Kč

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Krásné slunečné počasí se letos stalo předzvěstí letních prázdnin.

Přichází čas, kdy je potřeba ohlédnout se zpátky a zhodnotit uplynulý školní rok.

Tradičně byl celý rok bohatý na události i úspěchy dětí jak na poli kulturním a sportovním, ale i co se týče vědomostí a znalostí.

Hned v září byli žáci 6.-9. ročníku na exkurzi na letišti v Čáslavi, kde měli možnost prozkoumat naši armádní techniku. V průběhu roku shlédly děti divadelní představení v Táboře a v Pelhřimově, v místním kině se bavily výkony artistů cirkusu Berousek, se zájmem shlédly film o Kamčatce a vyslechly vyprávění členů klubu Pohodáři.

V červnu vyrazili sedmáci na kolech na ČHMÚ Košetice, kde se seznámili s měřením meteorologických jevů. Na Den učitelů (28.3.) si mohli žáci v projektu „Škola naruby“ vyzkoušet roli učitele. Členové dramatického kroužku zahráli pohádku „ O bojácném Floriánkovi,“ v polovině června byla tradiční školní akademie. Obě vystoupení byla veřejností hodnocena kladně.

Hojně se děti účastnily sportovních soutěží ve fotbale, sálové kopané, florbalu...S poháry se vrátili chlapani z fotbalového turnaje v Želivě, kde starší žáci obsadili 1. místo, mladší 2. a Petr Stejskal si přivezl pohár pro nejlepšího střelce turnaje.

Naši žáci se zúčastnili mnoha soutěží a olympiád, například:

Psaní na počítači: Jana Kaňková-6., Pavel Moravec - 8., Zuzana Kosová 9.- 11. místo.

Recitační soutěž v Pacově: Lucie Nebesářová-2., Eliška Kosová, Martrina Jandová, Jiří Daniel - každý ve své kategorii 3. místo.

Konverzační soutěž v anglickém jazyce: Lenka Zíková - 5. místo, Adéla Braunová - 5. místo.

Matematická olympiáda 6.třída: Lenka Zíková - 1.- 4. , Tomáš Jelínek, Monika Petráková úspěšní řešitelé.

Pythagoriáda 6.třída - Tomáš Jelínek, Monika Petráková, Lenka Zíková se umístili od 6. - 9. místa.

Pelhřimovský zvonek (pěvecká soutěž): Michaela Krouzová-1.místo, Kamila Berková - Miroslav Čechák (duo) - 1. místo.

Pískání pro zdraví: v celostátní soutěži ve hře na zobcovou flétnu v Českých Budějovicích se skupina našich děvčat „Girls“ (M. Petráková, L. Zíková, M. Jandová, M. Kaňková, I. Jelínková, K. Berková, L. Veselá) umístila na 4. místě.

Dopravní soutěž: I. kategorie (Š. Razimová, L. Zíková, J. Tomšů, J. Bíba) - 4.místo.

II. kategorie (J. Kočová, L. Krausová, P. David, P. Stejskal) v okresním kole zvítězili , v krajském pak ve Žďáře nad Sázavou obsadili 6.místo.

To je jen stručný výčet z činnosti naší školy.

Přejeme všem žákům, učitelům a ostatním pracovníkům základní a mateřské školy pěkné prožití prázdnin.

vedení školy

PELHŘIMOVSKO V DOBĚ KAPITALISMU (DOKONČENÍ)

Pelhřimovský venkov se vyklidňoval. Od r. 1880 – 1921 ubylo v tehdejší soudní okrese pelhřimovském bez Pelhřimova 1629 obyv. tj. 6.21 %, (počet obyv. klesl z 26215 na 24586 obyv.), v tehdejší soudní okrese pacovském bez Pacova ubylo 8,82 %. Od r. 1921 až 1930 ubylo v soudní okrese pelhřimovském 1964 obyv., v pacovském 2063 obyvatel. V Božejově např. počet domů stoupá, ale počet obyvatel stále pozvolna klesá. R 1880 měl Božejov 658 obyv. v 71 domě, r. 1950 na 450 obyv. v 101 domě. Celkem podobně je tomu i v Červ. Řečici, v Nové Cerkvi, v Novém Rychnově. Z větších obcí přibýlo

obyvatelstvo v l. 1921 – 1930 jedině v Horní Cerekvi, a to z 1664 na 1685 obyv. (R. 1870 měla Horní Cerekev 2600 obyvatel.)

Příčinou vyhlídování bylo především vystěhovalectví do Ameriky, do Vídně i do jiných částí Čech, zvláště v době hospodářské krize od let sedmdesátých 19. století. Po první světové válce se stěhovalo mnoho lidí do Prahy. V l. 1925 – 1928 se vystěhovalo z Pelhřimovska do Prahy 5226 obyvatel.

Vystěhovalectví bylo vyvoláváno menší úrodností vysoko položených oblastí, značným množstvím velkostatkářské půdy, nerovnoměrným rozdělením selské půdy, neboť tu bylo hodně hospodářství kolem 10 ha a mnoho jich nemělo ani 5 ha, což bez jiného výdělků nestačilo k obživě. Mimoto se na těchto drobných hospodářstvích dlouho hospodařilo primitivně, neboť nezbývalo na pokrokovější způsob hospodaření.

Prof. Muk uvádí, že v době feudalismu patřily jižní Čechy k významným oblastem, počtem obyvatelstva se rovnaly celkem k ostatním krajům, s rozvojem kapitalismu však nastal jejich hospodářský úpadek a vystěhovalectví, protože jižní Čechy bez přírodních zdrojů vyhovujících kapitalismu, nemohly odolávat dravé kapitalistické soutěži.

Až do r. 1889 neměly obce Pelhřimovska železniční spojení. Teprve roku 1887 byla dostavěna železnice spojující Jihlavu s Čes. Budějovicemi a r. 1889 železnice spojující Jihlavu s Tábořem. Železnice zčásti pomohly hospodářství a umožnily rychlejší spojení s jinými městy a kraji. (Roku 1848 trvala jízda do Prahy dostavníkem, jezdil od r. 1841, 18 hodin s trojím přepřaháním koní a s tlačáním dostavníku do kopce. Jízda s formany byla ještě delší, ale lacinější. Z Pelhřimova do Jihlavy trvala asi den, do Prahy 3 dni, rovněž do Vídně. Státní silnice, zčásti na místě starých cest, byly na Pelhřimovsku vystavěny teprve v 1. pol. 19. stol. Do r. 1834 se např. do Červené Řečice jezdilo přes Starý Pelhřimov, Lipici, Bácovice).

Za války prusko-rakouské r. 1866 prchala Pelhřimovskem po bitvě u Sadové část rakouské a italské vozby před pruskými husary, kteří se 9. července vříteli Dolní branou tryskem do Pelhřimova a zůstali tu v podloubích přes noc. Po uzavření příměří procházelo Pelhřimovskem pruské vojsko několikrát. Strach, že Prusové budou odvádět

násilím mladíky, byl planý (V Křelovicích např. všechna mládež prý uprchla před „Prajzy“ do dobře skryté hájovny „V zálesí“). Prusové však zanesli na Pelhřimovsko cholera. V Pelhřimově na ni zemřelo 192 lidí, i po venkově mnoho lidí umíralo, v Křelovicích prý v některých domech vymřeli téměř všichni.

Josef Kovář

Pramen: Štichová M. (1958): Minulost Pelhřimovska v dějepisném vyučování, str. 70 - 71

LETNÍ PARKET

- SO 8.7. ARAKAIN (+ Antheom)
- SO 15.7. KEKS
- PA 21.7. Theatre
- PA 28.7. Petr Kolář (+Markýz John)
- PA 4.8. škWor (+Dymytry)
- SO 12.8. Klobása Vysočiny
- PA 18.8. ARGEMA
- PA 25.8. TŘI SESTRY (+Doktor PP)
- SO 2.9. DOGA (+ Power 5)

PO STOPÁCH MUZEA V HOŘEPNÍKU

Na území Pelhřimovska byla na konci 19. a v první polovině dvacátého století založena celá řada převážně městských muzeí. Dvě muzea později vlivem nepříznivých okolností zanikla. Konkrétně se jednalo o muzejní ústavy v Černovicích a v Hořepníku; stručnému připomenutí hořepnického muzea je věnován tento článek.

Na existenci někdejšího muzea v Hořepníku autory článku upozornil dopis v archívu Svazu československých muzeí v Národním muzeu v Praze. Původcem listu z roku 1948 byl významný pelhřimovský muzejník RNDr. Jan Fried, který Svaz informoval, že v Hořepníku jsou v bednách uskladněny sbírky bývalého muzea. Dopis obsahuje i důležitou informaci, že muzeum založil dr. Dalibor Stejskal. RNDr. Fried doporučoval, aby muzejní sbírky byly předány do muzea v Pacově. Informační potenciál dopisu je tímto vyčerpán, ostatně Jan Fried ho nepsal jako podrobnou zprávu o hořepnickém muzeu a před námi se otevírá široké spektrum otázek, na které neumíme s jistotou odpovědět.

V první řadě nevíme, kdy vlastně bylo muzeum či snad lépe pamětní síň zřízeno. Můžeme se domnívat, že se tak stalo v období mezi světovými válkami. Stejně jako mnoho jiných venkovských muzeí ústav pravděpodobně sídlil v některé obecní budově (radnice, škola apod.), kde mu byla poskytnuta jedna nebo více místností. Instituci obvykle vedl a sbírky spravoval nějaký dobrovolník z řad místní inteligence, v čele muzeí stávali např. učitelé. Na činnost správce obvykle dohlížel muzejní spolek. Existence muzea v Hořepníku není z obecnějšího kulturněhistorického pohledu nijak překvapivá. Hořepník sám o sobě je městečkem s vlastní zajímavou a bohatou minulostí sahající hluboko do středověku a představuje přirozené centrum určité spádové oblasti. Tyto aspekty a dochované památky jistě inspirovaly zakladatele místního muzea.

Největší otazník se vznáší nad samotnými muzejními sbírkami. Neznáme jejich obsah a nedokážeme říci, jaký byl jejich osud po likvidaci muzea a kde byly deponovány. Jan Fried dle již zmíněného dopisu navrhol, aby byly sbírkové předměty převezeny do muzea v Pacově. Pátrání po jakýchkoliv památkách hořepnické proveniencie v Městském muzeu Antonína Sovy v Pacově nevyznělo v tomto směru nijak přesvědčivě. Ve sbírkových fondech muzea jsou sice uloženy některé materiály se vztahem k Hořepníku, lze však oprávněně pochybovat o tom, že by pocházely ze zrušeného hořepnického muzea. Svědčí pro to úplná absence např. předávacích protokolů či jiných dokumentů nutně spojených s jejich převzetím z muzea v Hořepníku. Sovovo muzeum v Pacově vlastní části pozůstalostí významných rodáků z Hořepníka, vedoucího katedry mineralogie Chemicko-technologické fakulty ČVUT v Praze, profesora Augustina Ondřeje (1887-1956) a akademického malíře Jana Jůzla (1905-1976). S určitostí víme, že se do pacovského muzea dostali pravděpodobně za působení ředitele Jana Zoubka někdy před rokem 1966.

Sbírky muzea v Hořepníku jsou v současnosti nezvěstné, mohou se však nacházet přímo v městečku v držení obyvatel, stejně jako různé knihy a písemnosti vypovídající o této zajímavé kapitole kulturního života a vlastivědné práce v Hořepníku. Bylo by zajímavé sbírky dohledat, odborně zpracovat a uložit v některém

stávajícím muzeu. Pokud bude někdo z čtenářů reagovat na tento příspěvek a předloží nějaké další informace o hořepnickém muzeu, splní náš článek svůj cíl.

Bc. Vlastimil Simota (Městské muzeum Antonína Sovy, Pacov),
Radka Vítů (Filosofická fakulta,
Univerzita Pardubice)

POVÍDKA

Richard "Dick" CHROMÝ - O perníkové chaloupce

Fotr hákoval v lese kde poklízel haluze. Byl to old řízek. Né, že by neglgal, ale bordel v řepě z toho neměl a brajgl dělal jenom vo posvícení, kdy občas rozhodil konópkům sandál za blbý žgryndy. Ale žádné duté mlatař to nebyl. Jeho starou vzal velké kiloš na poslední fet už před pár metrama a von musel krinit dva pubescentní kindoše. Jedno už mu tak harašilo v lebeni, z toho jak ti dva šropáli celé den dělali bugr, že na ně vygómal těžkó podělávku. A že byla zrovna teplá sezóna, pecen zoncnil, nahučel jim do budek, aby s ním klapali do hokny a že si můžou skočit do hvozdu na gample ajinó lesní chálku, zatímco von bude bóchat na fořta. Sotva svišti zmizeli v hóstí, vzal kramle a šel si zchladit glóbus pár kóskama z Oltecu. Ale zmazal se-jak nudla a kdyby mu pivonoš nedal červenó, byl by z té glgačky navěky tuhé. Když se ráno probral vylágrované jak stará kukajda, zgóml že je singlovka, bez šropálů. Chvílu špekuloval esi je nepude špizovat, ale jak si stópl, glocna se mu zamotala a látl sebou zpátky do betle a dlabanec na to. Stěně měli doholpeca jenom suchý z ryny a kindoši zas nésou takový podělávky, aby něco nevysomrovali sami.

Když šropi doklapali zpátky na flek, kde měli s fótrem scuka, zgóml že je pali a že só asi v gébišu. Módr-jak sviňa a kolem už padala noc. Malé Žanek byl gómák a tak mu blesklo, že se může podívat z věšky, kudy štreka do štatlu. A že byl fest nabyté, hókl švici: "Mařko, vylez na to dubisko a vrzni voke kolem, esi nezmerčíš ňáký rožnutý palermo. Já už mám v ohryzku tak suché šlic, že by bodl aji zdechlé voskáč. Třeba vysomrujem vajgl a ňák to doklapem do domášova". A už gómál, jak ju střelí za lampu červa. Ale pak mu doklapalo, že je to pas, bábovka je v Kramolíně a do toho by

šel jenom ten nejvyglnější london. Mařka byla špicová kobra, žádná ledovka. Kyslič-níkový žíně do půlky cemru, habrůvky jak z magazínu a dvorce betálně nadupaný. Ale jinak to byl jenom paradní futrál, vevnitř pustevna. Vyšplhala na haluz a zmerčila v dálce záblesk. "Ty Žany", hóká důle, "je to v cajku, támhle už to vaří, tak klapem". Když však slezla na hródu, vypařilo sejí z lebeně, kde ten fajront viděla a tak klapali jen tak na blind. Doklapali ale na palók, kde stál takové divné koplín. Kolem deka jak sviňa a přitom to vypadalo jako z perníku.

"Jenom cólová trubka postaví hangár z takovýho matroša v lese plným havěti a hmyzošů. Ale co, tak to aspoň testnem. Módr je módr" hóká Žanek a lópl testovačku. V tom se rozrazily futra. Takové šochtlu ještě kidnoši nezmerčili. Angoráky jak po tédení spárce, kelcny vylágrovaný, ovary jak vyždímaný fusekle, prostě humusárna. Gapa brélí do temnoty a hned spustí: "Které čabrák mně čóruje fasádu. Já ti tak rozhodím sandál, že tě vlastní mutr nepozná". Žany div nehodil šavlu. Baba zmerčí pakátla a hned mu vaří do štrycle: "Nech ten perník, rybízku, vevnitř mám old chálku a taky nákou glgačku, jen pojd' dál" a už se těší jak po pár stoletích vyvětrá slimáka.

"Děkanec za zvadlo, ale nésu tu sólovka" vece Žanek. Ježimutra zmerčí v hóstí labzu aje trochu nesvá. Už se těšila na taškent. Tož, ale masičko je to fajnový, to zas bude betálně sjízd'ák.

"Jen pote dál, něco zgřufnem, takové glgačku ještě vaše aугle nezčóhly, zabékáme při kajtře a pak se zhulíme ze žitné slámy", vaří baba jedy. "A jak se vlastně zoveš?". "Já su Žanek a toto je má švica Mařka". Baba ju vobjíždí angorákama a už merčí kozičky na roštu.

"Ste náací bezbarví, klendra s vama casní, pojd', Mařko, sedni na tu lopatu, trochu tě ohřeju, pak zalezeš na strožok ajá ti svařím červa".

Žanek kóří habad'uru a už kómá jak to zmóglavat.

"Maruš, je to levingston, babě udělám lečo v budce a berem kramle". "Ty, oldmutr, takové lopatu jsem eště nezmerčil, jak se s tím fachčí?"

Ježimutra byla nakóřená ze sena a tak neprogómila Žankovu flignu. Hodila sicnu na lopatu a Žanek nemeškal. Fukl ju do pecmena,

no takové štyngec ještě nezažili. Vymlaskl babě se stolu šavlobudič, lópl ještě druhó flašu na cestu a pila pali. Brali kramle cestó necestó, až se ucaplovani zastavili před palušou, kde pařil na žal jejich fotr. Když se trochu zretýroval a začal vidět, kópil každému vyrovnávaka a jestli jim nedošly rantále, udatně tam glgajó dodnes.

Ukázku hantecu pro Vás připravila Lucka Krausová, zdroj: internet.

LOUČENÍ S DEVÍTKOU

Vážení učitelé, pane řediteli, milí žáci,

Dnes je den, kdy skončí naše devítiletá cesta základní školou. Den, kdy se každý vydá cestou, na které ho potká tolik nového a neznámého. Nikdo za nás naši cestu životem neprojde, ale opravdový přítel nám podá pomocnou ruku pokaždé, když nebudeme vědět, jak dál.

V těchto chvílích si možná vzpomeneme na základní školu, kdy jsme byli s naší třídou jeden kolektiv a kdy jsme prožívali úspěchy i nezdary. Vzpomeneme si na těžké hodiny matematiky, kdy pan ředitel jen stěží snášel naše početní výkony. Vzpomeneme si, jak jsme stáli před žáky celé školy, poslouchali tento proslov a stěží zadržovali slzy. Oživí se nám vzpomínky na poslední zazvonění zvonku, kdy jsme chtěli zastavit čas a nechtělo se nám odejít pryč. Pryč ze školy, kterou tak dobře známe. V tu chvíli si každý přál, aby se dal vrátit čas, abychom se vrátili o pár let zpět a znovu prožívali ten čas radosti. Najednou jsme stáli před školou a dívali se, jak se dveře pomalu zavírají, až jsme uslyšeli známé cvaknutí, které již dlouho neuslyšíme. Procházeli jsme těmi dveřmi den, co den, ale dnes je to naposledy! Již nebudeme žáky základní školy, ale studenty středních škol a učilišť.

Již nebude naší třídní učitelkou Marie Šimková, která nám pomohla projít ty poslední čtyři roky naší školní docházky. Ještě si neuvědomujeme plnou váhu toho, že se do této školy nevrátíme jako žáci, že již nikdy nebudeme říkat stejná jména učitelů. Neuvědomíme si, jak nám budou scházet hodiny strávené v základní škole. Smích při

hodinách, ale i upřímné narážky pan ředitele Musila, které jsme tenkrát nebrali vážně.

Uděláme poslední krok, který znamená opustit základní školu. Doufáme, že se ještě setkáme za pět či deset let. Uvidíme svoji třídu a ty nestárnoucí učitele, kteří s námi zavzpomínají na časy, kdy jsme byli náctiletí a začala naše cesta životem.

Děkujeme všem učitelům za jejich nezdolnou snahu nás něco naučit. Děkujeme panu školníkovi a také všem uklízečkám a kuchařkám za udržování školy. Nyní mi nezbývá nic jiného než říci poslední nashledanou a odejít pryč, bez cesty návratu.

Z projevu u příležitosti slavnostního ukončení školního roku 2005/06

OPERACE – KRYŠTOF 7

Dne 22. června se uskutečnila operace – „Kryštof 7“ na Hořepnickém náměstí.

V rámci hodiny matematiky jsme měřili od 10:30 do 11:30 rychlost aut. Směrem Pacov-Hořepník jsme změřili celkem 19 vozidel. Z toho 1 vozidlo překročilo rychlost v obci (50km/h). Směrem na Arneštovice jsme změřili 17 vozidel a z nich 4 vozidla překročila rychlost. Na způsob jízdy jsme upozornili řidiče cedulemi. Pokud bychom všem řidičům, kteří překročili povolenou rychlost, udělili blokovou pokutu 1000 Kč, vydělali bychom si na pěkně velký nanukáč.

žáci 7. třídy

RAFTING NA TRNÁVCE

ZÁVODY EVROP. POHÁRU V RAFTINGU
disciplíny: SLALOM , SPRINT A SJEZD

TRNÁVKA
26.- 27. srpna 2006

Trat' : Umělý slalomový kanál na Trnávce, areál Sokolu Žižkov v Želivi délka 600 m obtížnost WW4

-sjezd bude pokračovat k lávce pro pěší v Poříčí – 4 km WW2

Časový rozvrh:

Sobota 27.8.

09:00 - 11:00 obě kola sprint 60 sec.

12:00 - 15:00 obě kola slalom interval 90 sec.

16:00 -17:00 vyhlášení výsledků a předání cen

Neděle 28.8.

9:00 - 12:00 sjezd

13:00 - 14:00 vyhlášení výsledků a předání cen sjezd a kombinace

9. ROČNÍK KOP VYSOČINY

Letošní ročník již tradičního Kopu Vysočina vyhrálo mužstvo FC Kelta Sedla, které ve finále porazilo Chalupáře 3:2. Na třetím místě po penaltovém rozstřelu s Vyšehradem Č. Krumlov skončilo mužstvo TJ Sokol Hořepník. Kluci předvedli výborný výkon, který v brance podpořil bezchybným výkonem Miloš Čech a v konkurenci bezmála 40 mužstev obsadili vynikající 3. místo.

TURNAJ V ŽELIVI

U příležitosti 40. výročí ZŠ Želiv dostala naše škola pozvání na fotbalový turnaj. Mladší kluci v prvním zápase prohráli se Želivem 2:4, Lukavec porazili 10:1 a Senožaty 3:1. Gólů dal V. Filip 6, V. Moravec 5, A. Mazouch 2 a po jednom přidali J. Mika a D. Srňánek. Výbornou hru předvedla Š. Razimová, která na hodně gólů přihrála. Mladíci hráli dobře a nakonec obsadili 2. místo.

Starší kluci porazili gólem P. Moravce, P. Stejskala a O. Zenáhlíka Lukavec 3:0. Ve druhém zápase jsme gólem P. Moravce porazili Senožaty 1:0 a v posledním zápase jsme přešli domácí Želiv 3:0, když góly dávali P. Stejskal, P. Mareš a P. David. Petr Stejskal se stal po rozstřelu s P. Moravcem nejlepším střelcem turnaje a všichni pak skončili na 1. místě.

KAM ZA KULTUROU O PRÁZDNINÁCH**KINO PACOV V ČERVENCI, VŽDY OD 20:00 HODIN**

4. **ŽENA MÉHO MUŽE**, Catherine je atraktivní a úspěšná žena, která žije v manželství 25 let. Po zjištění, že má její manžel mimomanželský vztah, uzná, že vlastně svého manžela nezná.
 7. **ŠIFRA MISTRA LEONARDA**, dvojice dobrodruhů se vydává na vzrušující výpravu, během níž se snaží rozluštit záhadnou šifru a přijít na kloub tajemstvím, která mohou otmást samotnými základy lidského bytí.
 11. **DOBA LEDOVÁ 2**, další pokračování nehod naší staré dobré přítelkyně Kryserky, 18:00.
 12. **ÚČASTNÍCI ZÁJEZDU**, během cesty a pobytu u moře na všechny čeká řada komických a absurdních situací.
 14. **LEMRA LÍNÁ**, Tripp není ani v pětatřiceti letech ochotný vylézt z rodného hnízda. Jeho rodičům ale právě došla trpělivost. Domluví se proto s rozkošnou Paulou, která má chytrý plán postavit Trippa na vlastní nohy.
 18. **DEVÁTÝ DEN**, Abbého Kremera propustí nacisté z koncentračního tábora domů do Lucemburku. Po pár dnech na svobodě zjistí, že nedostal milost, ale je propuštěn za účelem splnění jistého úkolu.
 19. **CAPOTE**, chladnokrevný zločin očima slavného spisovatele. Píše se roku 1959 a Truman Capote právě čte zprávu o vraždě čtyřčlenné farmářské rodiny...
 21. **TRÁVA**, drsná komedie o hodných dětech, které sejdou na špatnou cestu do pekelných hlubin marihuanového a sexuálního šílenství.
- 24.července – 4. srpna – KINO NEHRAJE – DOVOLENÁ

KINO PACOV V SRPNU

8. **HRANICE ŽIVOTA**, příběh o newyorském psychiatrovi Samu Fosterovi a jeho snaze zabránit uzavřenému a zvláštnímu mladému pacientovi v uskutečnění sebevraždy.
9. **PRODUCENTI**, intrikářský divadelní producent a jeho účetní vymyslí bezchybný plán, jak zpronevěřit ve svůj prospěch velké množství peněz.
11. **SCARY MOVIE 4**, neohrožená hrdinka Cindy Campbellová se znovu vrhá do víru událostí a snaží se rozluštit hrůzné zprávy ze záhrobí.
15. **SEXY PISTOLS**, rok 1880, drsný zákon Dalekého Západu nešetří ani Mexiko. Sara, dcera bankéře a Maria, holka z rolnické rodiny mají stejný osud. Jsou odhodlané pomstít své otce. Obratem se z nich stanou drsné pistolnice.
16. **X-MEN:POSLEDNÍ VZDOR**, v závěrečné kapitole filmové trilogie ohrožuje vývoj světových dějin lék, jenž dokáže proměnit mutanty v obyčejné lidské bytosti.

KINO PACOV V SRPNU

18. **VŠECHNO NEJLEPŠÍ**, česká moderní všeobecně srozumitelná komedie dynamickým vyprávěním ze současnosti o tom, co všechno se může stát, když si chcete pořádně užít narozeniny.
22. **AUTA**, když se začínající, avšak velmi ambiciózní závodní auto Blesk McQueen během cesty na velkolepý šampionát nečekaně zatoulá, dozví se, že opravdová radost ze života se neskrývá za cílovou rovinou, ale na cestě k ní.
23. **TRISTAN A ISOLDA**, ... nestárnoucí příběh věčné lásky, spalující vášně, bezmezné oddanosti a zrad. Natáčení výpravného filmu probíhalo převážně v Čechách a to na Křivoklátsku a v Průhonickém parku.
25. **TAJEMSTVÍ OCEÁNU**, dokumentární film Velká Británie/Německo, netradiční film, který přináší unikátní záběry z podmořského světa v 18 hodin.
30. **TAJEMSTVÍ SLOV**, vrtná stanice, místo izolované od civilizace, vzdoruje vlnám daleko na otevřeném moři. Zde žijí pouze muži. Jednoho dne se však objeví i žena. Má se starat o pracovníka, který přišel o zrak....

DALŠÍ KULTURA V PACOVĚ

- 3.7. **VÍTÁNÍ LETNÍCH PRÁZDNIN - NÁMĚSTÍ**, od 18 hodin vystoupí: vokální sdružení PÉLE – MÉLE QUINTET z Mariánských Lázní s programem – gospelsongy a spirituály a AFRICKÁ SKUPINA studentů umělecké školy ze Zimbabwe s exotickým představením plným písní, tanců a rytmů inspirovaných africkou lidovou kulturou.. V případě nepříznivého počasí se akce koná v kině. Na akci nebude vybíráno vstupné.
- 14.-15.7. **KOZIMBERSKÉ PIVNÍ SLAVNOSTI - VII. ročník** v zahradní restauraci Na Maštálkách
- 11.-13.8. **KOZIMBERSKÉ POSVÍCENÍ** v zahradní restauraci Na Maštálkách

KINO HOŘEPNÍK

- 30.6. **Jak se krotí krokodýli**
- 7.7. **Raftáci**
- 14.7. **Mr. And Mrs. Smith**
- 21.7. **Účastníci zájezdu**
- 28.7. **Růžový panter**
- 4.8. **Divočina**
- 11.8. **Obchodník se smrtí**
- 18.8. **Šifra mistra Leonarda**

HOŘEPNICKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Obecní úřad Hořepník jako nezávislý měsíčník.

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod reg. č. ER 11388.

Odpovědní redaktoři: Z. Zenáhlíková, M. Hupka, e-mail pro příspěvky: milan.hupka@horepnik.cz, obec@horepnik.cz.

Uveřejněné příspěvky nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce nebo OÚ Hořepník.

Tiskne NOVÁ TISKÁRNA PELHŘIMOV, uzávěrka příspěvků do příštího čísla je 25. 8. 2006.